

gisk brist i deres opvækst.«
Mener altså Zuckerman.

Til eftertanke og debat

Men selv om museet har rødder i folkekirken og den kristne tro, handler det ikke om forkyndelse, forklarer leder- en Krestina Skirl:

»Vi definerer religion meget bredt i forhold til vores udstillingsprofil. Det er jo ikke bare kristen kunst og heller ikke bare kirkekunst, men det er religiøst inspireret kunst, hvoraf den kristne kunst og kirkekunsten er en del af det, vi udstiller. Det er kunst, der beskæftiger sig med eksistentielle og religiøse problemstillinger. Men der er også mange samtidskunstnere i dag, der forholder sig meget kritisk til religion og trosspørgsmålet. Og det er noget, som vi må forholde os til. Men det, som publikum skal have med sig hjem herfra, er stof til eftertanke. Vi vil gerne være debatskabende. Vi vil gerne sætte forholdet mellem religion, samfund, identitet og kunst til debat. Nu er det jo meget forskelligt, hvad folk mener, at kunsten kan, men for mig er den debatskabende del meget vigtig, og det er det, som vi prøver at skabe forskellige vinkler på gennem de udstillinger, som vi viser.«

Der er noget storbytjekket over hende, som hun sætter sig ned med en Sprite i hånden. Det lange hår, læder- nederdelen, støvlerne – en kontrast til det midaldrende ægtepar, der sidder ved bordet ved siden af os og drikker

kaffe og spiser boller med smør og kigger ud over vandet.

Er det mon målgruppen?

»Det er typisk de lidt ældre, der besøger museet. Men det er det for alle museer. Samtidig er det meget lokalt. Men der er en tendens til, at alt kultur er fokuseret omkring hovedstaden og Aarhus. Hvis vi skal have folk til at køre hertil, skal vi virkelig have nogle udstillinger, der trækker. Snart viser vi en udstilling med malerier af Storm P. Han var faktisk meget religiøs. Vi låner Storm P.-Museets samling, og det er meget sjovt, for da jeg sad og kiggede billederne igennem, kunne jeg godt se: Ja, der er noget religiøst mellem linjerne i alt, hvad han laver. På den måde har vi også en mulighed for som museum at fremhæve noget, som andre måske ikke lige havde set. Det er det, vi kan, fordi vi har denne her smalle profil.«

Hvad ville verden gå glip af, hvis I ikke var her?

»Så ville den gå glip af et indblik i historien om den religiøse kunst. Kunsten har jo et udspring i religionen og blev lavet til kirker, hvis vi går langt tilbage. Og så er kunsten efterfølgende kommet hjem til borgerskabet, men det har typisk stadig været de store historier, de mytologiske fortællinger, de religiøse fortællinger – de eksistentielle spørgsmål har jo altid fyldt meget i kunsten. Men i det 20. århundrede blev kunsten



Konstitueret leder Krestina Skirl er ligesom Wiliam Skotte Olsen kun til låns i Lemvig. Hun er normalt bosiddende i København, men barselsvikar frem til november. Foto: Helle Arensbak

sekulariseret, da mange kunstnere – f.eks. Wiliam Skotte Olsen – brugte kristendommens ikonografi, men løsrev det fra konteksten og måske brugte det mere privat. Det er der, vi kommer ind i billedet og tager det op derfra, fordi vi fokuserer på det 20. og 21. århundredes kunst. Så vi siger, at vi arbejder derfra, hvor det hele begyndte, og debatterer forholdet mellem kunst og religion. Der er ikke andre, der har den profil, som vi har i Danmark.«

Så det er ikke bare kristne, der kommer her for at blive bekræftet i deres tro?

»Nej, og det bliver de heller ikke. Det kan de umuligt blive med det, som vi udstiller. Tag som nævnt Skotte Olsen, der bruger den kristne ikonografi i en privat sammen-

hæng. Det vil alt andet lige skabe nye åbninger og nye tanker og måske debat. Så vi ønsker at være debatskabende mere end bekræftende. Også ved at vise kunst, der forholder sig kritisk til for eksempel kristendommen og religion. Det er en del af konceptet.«

Er det ikke en balancegang, at man også skal please sine erklærede kristne frivillige hjælpere og de troende gæster?

»Jeg spørger altså ikke folk, om de er kristne eller ej. Religiøsitet er i dag en meget privat sag, og det er ikke noget, som man sådan taler åbent om. Men jeg oplever en stor åbenhed og interesse for andet end det, der nødvendigvis er kristent. Selvfølgelig overvejer vi, når vi laver udstillinger, hvem publikum er.

Man kan ikke arrangere en udstilling uden at kigge på målgruppen. Vi har da haft nogle udstillinger, hvor vi har prøvet at målrette det mod et ungt publikum, som vi gerne vil have mere ind på museet. Men vi har også haft udstillinger, der henvendte sig til et ældre publikum i lokalområdet.«

Hvorfor er du her stadigvæk om 20 år, hvis vi lader, som om du er det?

»Fordi jeg fortsat kan bidrage til at skabe debat. Det er det, som jeg brænder for – at flytte nogle grænser, få folk til at se tingene på en ny måde. Men en mission vil også være at gøre det nemmere for folk at forstå den nye kunst, og hvad den kan. Jeg tror, at hvis man brænder for noget, vil man også gerne omvende folk.«

Mere end billedkunstner

■ Wiliam Skotte Olsen, der levede fra 1945 til 2005, var også kendt som musiker.

■ I sine malerier gik han fra et psykedelisk udtryk til bibelske temaer.

STEFFEN WALTON

kultur@jp.dk

Ud over at være maler var Wiliam Skotte Olsen musiker og i 1960'erne med i gruppen Green Grass Group. Det grønne græs var af den slags, der kunne ryges, og det dyrkede han rigtigt meget af.

Med sin elektriske violin og hang til stoffer var Skotte Olsen en del af hippiekulturen i København. Også på lærredet dyrkede han i begyndelsen af sin karriere det psykedeliske udtryk, inspireret af sine mange indtryk fra byen og de ansigter, som han mødte på gaderne.

»De følger ham hele vejen igennem hans kunst. Han var også inspireret af farverne, der var i byerne i 1960'erne, da reklameplakaterne skabte nye udtryk. Han eksperimenterede med de ekstremer og ofte neonagtige farver, bl.a. ved at bruge spray-

maling, og på den måde var han helt fremme i skoene lang tid før graffitimalerne. Han var ekspressionist på den måde, at han ret ufiltreret forsøgte at skildre sin egen oplevelse af sin omverden. Derfor blev hans billeder meget personlige, nærmest private skildringer af eksistensen her og nu. Og det er interessant for os her på museet: Hvordan et menneske afbilder de eksistentielle spørgsmål. Han gør det på en meget privat og meget stærk måde, og han havde det ikke altid lige nemt. Han var en outsider,« forklarer Krestina Skirl, konstitueret leder af Museet for Religiøs Kunst i Lemvig.

Stoffer og psykose

Udstillingen er selvbiografisk og følger kunstnerens liv, hans op- og nedture. Vi ser inspirationen fra Nepal og Indien, hvor han rejste i 1970'erne og efterfølgende fik en psykose af de mange stoffer.

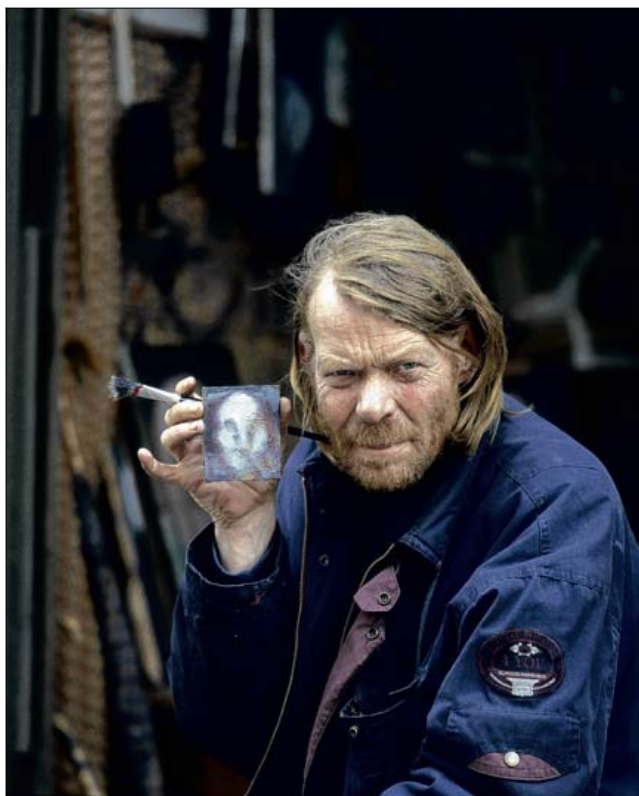
»Han røg ud over kanten, og det kulminerede, da han satte ild til et telt med nogle sovende børn på Amager, fordi han troede, at det var en

ufo, der vil overtage Jorden. Børnene blev heldigvis reddet af deres forældre, men Olsen kom i fængsel og blev erklæret sindssyg i gerningsøjeblikket. Han blev indlagt på Sct. Hans, og derefter ændrede han stil. Mens han før arbejdede med farvekontraster, søgte han nu farveharmonier med et mere lysende og roligt udtryk. Og det var stadiet, før han begyndte at arbejde med religiøse motiver inspireret af livet på Sct. Hans, som han betragtede som et sted mellem himmel og jord.«

Den religiøse drejning

I 1978 blev Skotte Olsen udskreuet fra Sct. Hans, og hans kunst tog en ny religiøs drejning med bibelske temaer og motiver. Der var en søgen efter svar på de store spørgsmål, og det blev tydeligere som årene gik.

»Fra at være optaget af østens mystik og filosofi i 1960'erne og 1970'erne begyndte han at søge svarene et andet sted. Han dyrkede de store eksistentielle temaer, men skildret på en meget privat måde. Det er interes-



William Skotte Olsen levede og arbejdede i sin skurvogn på Christiania. Her malede han på det, som han fandt rundt omkring – bølgepap, masonit og andet affald. Foto: Simon Lautrop

sant for vores koncept på museet at vise, hvordan forholdet mellem religiøsitet og kunst blev behandlet. Og det er kendetegnende for kunsten i det 20. århund-

rede: Her blev de traditionelle kristne symboler løsrevet fra den kontekst, som de var en del af. Og genanvendt i en ny sammenhæng,« forklarer Krestina Skirl.

Kunstkalender for Jylland

Ian McKeever: Black And Black Again

■ Ian McKeever er brite, men føler et slægtskab til den nordiske malertradition. "Black And Black Again" er en udstilling, hvor farven sort og dens forhold til hvidt og lyset er det gennemgående tema. Værkerne undersøger maleriets metafysiske kvaliteter.

Til søn den 22. maj, tir-søn 10-17 (entré 40 kr.)
Museum Sønderjylland – Kunstmuseet i Tønder, Kongevej 51, Tønder

Et kvindeligt univers i rå betonbunker

■ Totalinstallation i Tirpitzbunkerens rå beton. Her er farvestrålende tegninger sat op over for hængte og strikkede værker. Integreerede kontaktannoncer fungerer som en æstetisk udfordring af, hvad vi bruger kønsforskelle til.

Til ons den 1. juni, dagligt 11-17 (entré 30 kr.)
Tirpitz-stillingen, Tane Hedevej, Blåvand

Adi Holzer: Tro og gøgl. Glas og maleri

■ Adi Holzer har næret en livslang fascination og kærlighed til cirkus, kristendom og historie. Udstillingen med hendes glasværker sætter fokus på krydsfeltet mellem disse tre.

Til man den 13. juni, tir-tor 13-16.30, lør-søn 14-17 (entré 20 kr.)
Museet Holmen, Østergade 13, Løgumkloster

Det sublime landskab – 1800-tallets malere på Silkeborg-egnen

■ Kunsthistorisk udstilling, der med omkring 70 værker fra 1800-tallets midte og frem sætter fokus på landskabets udseende på Silkeborg-Himmelbjerg-egnen i de første 75 år, da Hjejlen sejlede på Silkeborg-søerne.

Til søn den 28. august, tir-søn 10-17 (entré 60 kr.)
KunstCentret Silkeborg Bad, Gjesløvej 40, Silkeborg

Fra Humlebæk til Herning

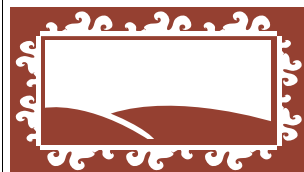
■ Udstillingen viser oliemalerier og akvareller af Carl-Henning Pedersen, Ejler Bille og Henry Heerup. Værker, der netop er blevet deponeret på museet fra kunstmuseet Louisiana i Humlebæk for en 10-årsperiode.

Til søn den 29. maj, tir-søn kl. 10-17 (entré 50 kr.)
Carl-Henning Pedersen og Else Alfelts Museum, Birk Centerpark 1, Herning

Birgitte Gyrd. Face The Body

■ Birgitte Gyrd fylder hele museet med maleri på kuber, kugler og kanvas. Gæstestiller: Dorrit Worm.

Til søn den 5. juni, tir-fre 12-16, lør-søn kl. 11-17 (entré 25 kr.)
Jens Nielsen & Olivia Holm-Møller Museet, Nørrebrogade 1, Holstebro



Kunst i landet

Den anden lørdag i hver måned sætter Kultur gennem reportager og interview fokus på kunstnere, museer og gallerier rundt omkring i Danmark.